

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Chmiel (spr.)
-----------------	-----------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2019 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **K. C.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 13 września 2017 r., sygn. akt II C 2604/17

1. oddała apelację;
2. zasądza od powoda K. C. na rzecz pozwanej (...) S.A. w W. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej.

SSO Grzegorz Chmiel

Sygn. akt XXVII Ca 1243/18

UZASADNIENIE

Z uwagi na fakt, iż niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. ograniczono uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela w całości stanowisko Sądu Rejonowego, iż zgłoszone w pozwie roszczenie uległo przedawnieniu. Stosownie bowiem do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2017 roku, którą Sąd Okręgowy w pełni podziela, roszczenie odszkodowania przewidziane w artykule 7 Rozporządzenia numer 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 roku przedawnia się w terminie rocznym na podstawie artykułu 778 k.c. **Zarzuty apelacji nie mogły zatem doprowadzić do wzruszenia zaskarżonego orzeczenia w części**

dotyczącej roszczenia odsetkowego. Zwrócić bowiem należy uwagę na uchwałę składu siedmiu sędziów z dnia 26 stycznia 2005 roku III CZP 42/04, w której Sąd Najwyższy przyjął, iż ustanowiony w artykule 118 k.c. termin przedawnienia roszczeń o świadczenia okresowe stosuje się do roszczeń o odsetki za opóźnienie także wtedy, gdy roszczenie główne ulega przedawnieniu w terminie określonym w artykule 554 k.c. W uzasadnieniu uchwały wskazał Sąd Najwyższy na dwa wyjątki od reguły, że roszczenia o odsetki za opóźnienie przedawniają się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego. Jeden występuje w przypadkach, w których roszczenie o świadczeniu głównym wygasło przed upływem terminu przedawnienia, na przykład na skutek wykonania, a drugi w przypadkach, w których przed przedawnieniem się roszczenia głównego doszło do przerwania biegu przedawnienia roszczenia odsetek. Tym samym konkluzja wyrażona przez Sąd Najwyższy, zarówno w tym orzeczeniu, jak i w orzecznictwie Sądu Najwyższego jest taka, że jeżeli uległo przedawnieniu świadczenie główne, to również uległo przedawnieniu świadczenie okresowe, chociażby termin przedawnienia świadczenia okresowego był dłuższy, niż zastrzeżony dla przedawnienia roszczenia głównego.

Przenosząc powyższe na stan faktyczny niniejszej sprawy, stwierdzić należało, że skoro przedawnieniu uległo roszczenie główne, przedawnieniu uległo również roszczenie powoda o odsetki za opóźnienie. Okoliczności tej nie zmienia, wbrew twierdzeniom strony apelującej, fakt otrzymania przez powoda kwoty 400 euro na skutek postępowania prowadzonego przed organem administracyjnym tj. Prezesem Urzędu Lotnictwa Cywilnego. Dokonanie bowiem przez pozwanego na rzecz powoda zapłaty oraz dokonanie przelewu tych środków w dniu 19 grudnia 2016 roku nie prowadziło do przywrócenia wymagalności roszczenia głównego, a co za tym idzie, również roszczenia o zasądzenie świadczenia ubocznego w postaci odsetek. Podjęta przez pozwanego czynność nie mogła wywołać skutku prawnego w postaci niewłaściwego uznania roszczenia, skoro termin jego przedawnienia już upłynął. **Przerwaniu podlegać może bowiem wyłącznie termin, który jeszcze biegnie, a nie ten, który już upłynął.**

Sąd Okręgowy wskazuje, że treść art. 117 § 2 pkt 2 zdanie 2 k.c. nie zastrzega specjalnej formy zrzeczenia się zarzutu przedawnienia. W szczególności zrzeczenie się zarzutu przedawnienia, nie wymaga zachowania formy pisemnej. W przypadku dorozumianego zrzeczenia się zarzutu przedawnienia należy uwzględnić, czy działanie dłużnika skierowane było na wywołanie skutków w postaci zrzeczenia się tego zarzutu. Trafne jest spostrzeżenie Sądu Najwyższego w wyroku z 21 lipca 2007 roku V CK 620/03, zgodnie z którym nie sposób uznać za zrzeczenie się zarzutu przedawnienia każdego zachowania się dłużnika, zmierzającego do zaspokojenia roszczenia. Tylko wówczas bowiem można przyjąć dorozumiane oświadczenie woli dłużnika o zrzeczeniu się zarzutu przedawnienia, gdy wola zrzeczenia się tego zarzutu wynika w sposób niewątpliwy z towarzyszących w tym oświadczeniu okoliczności. Przynosząc powyższe rozważania na potrzeby niniejszej sprawy należy wskazać, że za zrzeczeniem się zarzutu przedawnienia nie sposób uznać uiszczenia częściowej zapłaty dochodzonego przez powoda roszczenia. Zdaniem Sądu II instancji z powyższego zachowania pozwanego nie wynika zamiar zrzeczenia się zarzutu przedawnienia.

Na marginesie Sąd Okręgowy wskazuje, iż nie sposób przyjąć argumentacji strony apelującej, iż odnośnie ustalenia terminu przedawnienia dochodzonych roszczeń odsetkowych w sprawie znajdzie zastosowanie przepis art. 125 § 1 k.c. Sąd odwoławczy wskazuje, że nie jest ani sądem ani sądem polubownym ani organem powoływanym do rozpoznawania spraw danego rodzaju Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego. Mając powyższe na uwadze Sąd II instancji orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 1 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych obowiązującego w dacie wniesienia apelacji.

SSO Grzegorz Chmiel